

Οδοιπορικό στις Εποχές του Χρόνου και της Ζωής μας

Παρόλη τη διατάραξη της τάξης των εποχών εξαιτίας της κλιματικής αλλαγής, **η εναλλαγή των εποχών αποτελεί ισχυρό έγγραμμο στις συνειδήσεις των ανθρώπων και δεν παύει να ασκεί μια ισχυρή ψυχοσωματική επίδραση.** Η επίδραση ή και η ταύτιση με τις εποχές αγγίζει σε τέτοιο βαθμό το ανθρώπινο είναι, ώστε ακόμη και αυτή **η ίδια η ζωή του να παρουσιάζει εποχική εναλλαγή.** Δεν πρόκειται για ημερολογιακή μεταβολή με βάση τη θέση της Γης στην τροχιά της γύρω από τον ήλιο. Αφορά την **καταστατική διαδοχή των περιστάσεων που βιώνει ο άνθρωπος** λόγω των προσπαθειών του, των προσπαθειών των άλλων, αλλά και των συνθηκών του περιβάλλοντος που επηρεάζουν τις προσπάθειες αυτές.

Η αντίληψη των εναλλαγών περιόδων/εποχών είναι πάντοτε υποκειμενική, καθώς η οπτική που τις παρατηρεί ο καθένας στη ζωή του και στη ζωή των άλλων, είναι διαφορετική. Υπάρχει βέβαια, **μια γενική προσέγγιση** των χαρακτηριστικών της κάθε εποχής που **βοηθάει στην καλύτερη ανθρωποκεντρική αντίληψη των βασικών στοιχείων τους.** Για το λόγο αυτό, **εστιαζόμαστε στα χαρακτηριστικά που αφορούν στην καλλιέργεια της γης και τη σχετική δραστηριοποίηση ή μη του ανθρώπου,** εντός του εποχικού πλαισίου. Αν και ο κύκλος των εποχών βρίσκεται σε συνεχή κίνηση χωρίς διακριτή αρχή και τέλος, εντούτοις **επιλέγεται το φθινόπωρο - λόγω των χαρακτηριστικών του- ως αρχή του νοητικού οδοιπορικού στις εποχές.**

Όλα ξεκινούν με την **προετοιμασία της γης και του εαυτού μας** κατ' αντιστοιχία, **προκειμένου η σπορά** (πρακτικές, γνώσεις, ανάγκες, αξίες, αρετές, κ.λπ.) **να βρει γη αγαθή** για να ριζώσει καλά. Κατά τα πρώτα στάδια του ανθρώπινου βίου **οι γεωργοί/παιδαγωγοί είναι αυτοί που επιμελούνται το έργο αυτό.** Σταδιακά ο ίδιος ο άνθρωπος **αναπτύσσει τις δικές του ικανότητες, ώστε υπό την επίβλεψη και την καθοδήγηση ανδραγωγών να προετοιμάζει και να σπέρνει το γεώργιόν του.** Κι όταν ωριμάσει **βαδίζοντας πλέον στην αυτοπραγμάτωση, τα πρότυπα σεβαστών ανθρώπινων προσωπικοτήτων, τον εμπνέουν θετικά,** για να εκπληρώσει το καθήκον του απέναντι στα φθινόπωρα που θα έρθουν.

Η διάδοχη κατάσταση **-ο χειμώνας-** απαιτεί **έντονη προσπάθεια** διατήρησης ή και επιβίωσης του έργου που προηγήθηκε, **με υπομονή και εμπιστοσύνη** σ' αυτό. Παράλληλα **υπαγορεύει το σεβασμό και τη συνεργασία** με τους γύρω μας, με τη φύση και το περιβάλλον που μας επηρεάζει. Πολλές φορές **ο χειμώνας στον οποίο εισερχόμαστε επέχει τη θέση παιδαγωγού,** ανεξαρτήτως σε ποια ηλικιακή κατηγορία ανήκει ο παιδευόμενος. **Καταλαγιάζει τις φιλοδοξίες** του ανθρώπου, **ανακόπτει την ταχύτητα** της πορείας του, **ανατρέπει τα σχέδια του** και του δίνει τον χρόνο να τα ξανασκεφτεί, τον **ελλιμενίζει μέχρι να ηρεμήσουν οι θάλασσες** και να ανοιχτεί ξανά στο πέλαγος.

Κάποια στιγμή ο χειμώνας φεύγει, μέχρι να επιστρέψει ξανά. **Οι βλαστοί ξεπροβάλλουν, μεγαλώνουν, ανθίζουν και δένουν τον καρπό,** κάτω από το άγρυπνο βλέμμα των επιμελούμενων αυτών (παιδαγωγοί, ανδραγωγοί, κύριοι του αγρού). Τα ζιζάνια **(οι παραλλαγές του κακού που συμπνίγουν το καλό)** πρέπει να **αφαιρεθούν.** Τα πουλιά και τα ζώα **(οι θηρευτές και οι επιζήμιες συνναστροφές)** να **κρατηθούν μακριά. Να γίνουν ψεκασμοί** (αλήθειας, κάλλους, αγαθού) **ώστε να εξαλειφθούν ζούφια και ασθένειες (ιδέες, θεωρίες, πιστεύω, έξεις βλαβερές)** που **φθείρουν ή μολύνουν τον καρπό.**

Αν όλα πάνε καλά, οι καρποί ωριμάζουν και έρχεται η ώρα της συγκομιδής / του θερισμού. **Οι άνθρωποι θερίζουν ότι έσπειραν,** με κόπο και προσοχή. Χρειάζεται

να ξέρουν καλά τον τρόπο και να μπορούν να τον ασκούν με τέχνη, ώστε κανένας καρπός να μη χαθεί. Ύστερα, έρχεται η ώρα της οικονομίας -της καλής διαχείρισης- της σοδειάς/των αποτελεσμάτων. Πόσο σπόρο θα κρατήσω για τη νέα σπορά (σε ποια αποτελέσματα θα στηρίξω τις επόμενες επιδιώξεις μου); Πόσα θα καταναλώσω τον χρόνο που θα 'ρθει (σε ποια εφόδια θα στηριχθώ για το εγγύς μέλλον); Πόσα θα κρατήσω για τις αναποδιές που θα 'ρθουν (έχω αποθέματα φυσικά και ψυχικά για να αντιμετωπίσω τις απρόοπτες καταστάσεις);

Ανεκτίμητα και στο στάδιο αυτό, τα μαθήματα, οι συμβουλές, τα παραδείγματα ζωής προσώπων ελκυστών, που λαμβάνουν κατά περίπτωση το ρόλο του παιδαγωγού, ανδραγωγού και υγιούς προτύπου. Φωτίζουν τις αποφάσεις στα διλλήματα ή και στα αδιέξοδα που θα βρεθεί ο άνθρωπος, προκειμένου να έρθει η πολυπόθητη παύση των κόπων. Η ανάπαυση της γης, του σώματος και της ψυχής, και η ανάκτηση δυνάμεων για την επόμενη εποχική εκστρατεία.

Η ακολούθηση μιας φυσιολογικής και συνεχούς εναλλαγής των εποχών δίνει την ευκαιρία στον άνθρωπο να αναπτύσσει τις κατάλληλες δυνατότητες στον κατάλληλο χρόνο, για να φέρει το αγαθό αποτέλεσμα στη βέλτιστη συγκυρία. Πρακτική που δεν ακολουθείται πλέον, καθώς λόγω της τάσης του ανθρώπου να ανατρέψει την τάξη και το φυσιολογικό σε όποιο πεδίο κι αν δραστηριοποιείται, ανέτρεψε τις εποχές του χρόνου και της ζωής του.

Με τις υπερβολές του μετέβαλε το κλίμα και πλέον η διάκριση των εποχών γίνεται όλο και δυσκολότερη, ενώ οι εκδηλώσεις των συνεπειών της κλιματικής αλλαγής είναι καταστροφικές. Παραβίασε τις περιόδους σποράς, βλάστησης, συγκομιδής και αγρανάπαυσης, για να αυξήσει την παραγωγή και το κέρδος του. Μόλυνε τη γη και τον υδροφόρο ορίζοντα με τα δηλητήρια (συστατικά των λιπασμάτων) εντατικοποίησης της καλλιέργειας.

Αποδέκτης όλων των συνεπειών της απο-εποχοποίησης¹ ο ίδιος ο άνθρωπος, ο οποίος αν και βιώνει τις επιπτώσεις των παρεμβάσεών του στο φυσικό περιβάλλον, εντούτοις δεν διατάζει να παραβιάσει την τάξη των εποχών και στη ζωή του. Ανυπόμονος, πλεονέκτης, υπερόπτης και προπαντός άσοφος. Θέλει να έχει γρήγορα αποτελέσματα και γι' αυτό πρέπει να μεγαλώσει γρήγορα, ασχέτως αν έχει την ωριμότητα να ενσωματώσει ομαλά την πληθώρα των ερεθισμάτων που θα του παρασχεθούν. Θέλει να κερδίσει όλο και περισσότερα, αδιαφορώντας για τις επιπτώσεις των επιδιώξεών του στους συνανθρώπους του και στο περιβάλλον του.

Πιστεύει ότι κατέχει την αλήθεια και τυφλωμένος από την υπεροχή του βαδίζει άτσαλα, γκρεμίζοντας και καταστρέφοντας κάθε προηγούμενο θετικό επίτευγμα. Έχει παραγκωνίσει παιδαγωγούς, ανδραγωγούς και υγιή πρότυπα και νομίζει ότι η απόκτηση γνώσεων είναι αρκετή. Δεν ενδιαφέρεται για τη διάπλαση του ανθρώπου ως πρόσωπο, αλλά μόνο ως άτομο/εξάρτημα που θα ενεργοποιείται για να συνεισφέρει στη μεγιστοποίηση του κέρδους και στη διατήρηση της εξουσίας. Βαδίζει εντέλει, στο μονοπάτι του μονο-εποχισμού², εξαλείφοντας σταδιακά τα στοιχεία εκείνα των εποχών που δίνουν νόημα, αξία και ομορφιά, στο υπέροχο αυτό δώρο, την ανθρώπινη ζωή.

12 Απριλίου 202
Στέλιος Κάλφας

¹ Εξάλειψη του φαινομένου εναλλαγής των 4 εποχών του χρόνου ή της ζωής μας.

² Επικράτηση μιας και μόνης εποχής σε όλη τη διάρκεια του χρόνου ή της ζωής μας.